Dosarul nr. 2-21861/23

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în sediul instanței, în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către BC „MAIB" SA împotriva lui Igor Chichioi, intervenienți accesorii SRL „LEOVIT GRUP" în proces de insolvabilitate și SRL „VICAN-AGRO" în proces de insolvabilitate cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

BC „MAIB" SA a depus la 27 octombrie 2023 cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Chichioi, intervenient accesoriu SRL „LEOVIT GRUP" în proces de insolvabilitate cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a relevat faptul că, potrivit contractului de credit nr. CC202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021 încheiat cu BC „MAIB" SA, SRL „LEOVIT GRUP" a beneficiat de un credit în sumă de 405 600 lei, cu termen final de rambursare 07 aprilie 2024.

Potrivit pct. 4.1. din contract, pentru utilizarea creditului debitorul urma să achite dobândă cu rată flotantă stabilită inițial în mărime de 8,76% anual, iar potrivit pct. 5.1. și 5.1.4. din condițiile particulare, debitorul achită băncii comision de administrare lunar în mărime de 0,20% din soldul creditului, comision care se încasează lunar.

Totodată, reclamanta menționează că, potrivit pct. 4.3. din contract, în cazul neonorării obligațiilor de rambursare și achitare a dobânzii, sumele neachitate se consideră restante, iar pentru acestea se calculează dobândă de întârziere, începând cu prima zi a restanței și până la achitarea integrală, cu 3 puncte procentuale mai mare decât rata dobânzii aferente creditului în termen.

Reclamanta relatează că, ulterior, în baza contractului de credit nr. CC202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021, debitorul SRL „LEOVIT GRUP" a mai obținut un credit de 1 121 440 lei, cu termen final de rambursare 12 decembrie 2023.

Conform afirmațiilor reclamantei, potrivit pct. 4.1. al contractului, rata dobânzii flotante a fost stabilită inițial în mărime de 12,75% anual, iar potrivit pct. 4.3., în caz de neexecutare, sumele se consideră restante și se aplică dobândă de întârziere cu 3 puncte procentuale mai mare decât rata dobânzii la creditul în termen, calculată din prima zi a restanței până la achitarea integrală.

De asemenea, reclamanta indică faptul că, prin contractul de credit nr. CC202202S832/317/1 din 24 februarie 2022, SRL „LEOVIT GRUP" a primit și un credit în sumă de 500 000 lei, cu termen final de rambursare 23 august 2023.

În acest sens, reclamanta menționează că potrivit pct. 4.1. al contractului dobânda flotantă inițială a constituit 9,00% anual, iar potrivit pct. 4.3., în cazul neachitării obligațiilor, sumele

restante sunt purtătoare de dobândă de întârziere cu 3 puncte procentuale mai mare decât dobânda creditului în termen, calculată din prima zi a restanței până la achitarea integrală.

În continuare, reclamanta afirmă că, în baza contractului de credit nr. CC202205S832/5294/1 din 25 mai 2022, SRL „LEOVIT GRUP" a mai obținut un credit în sumă de 620 000 lei, cu termen final de rambursare 24 mai 2025.

Reclamanta arată că, potrivit pct. 4.1. al contractului dobânda flotantă inițială a constituit 14,50% anual, iar conform pct. 4.3., în caz de neonorare a obligațiilor contractuale, sumele restante sunt purtătoare de dobândă de întârziere, cu 3 puncte procentuale mai mare decât rata dobânzii prevăzute pentru creditul în termen.

Totodată, pârâtul Chichioi Igor a garantat executarea obligațiilor debitorului în temeiul contractelor de fidejusiune și anume: nr. CF202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021, nr. CF202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021, nr. CF202202S832/317/1 din 24 februarie 2022 și nr. CF202205S832/5294/1 din 25 mai 2022, prin care și-a asumat obligația de a răspunde în aceeași măsură ca și SRL „LEOVIT GRUP" în fața băncii pentru onorarea integrală a obligațiilor aferente celor patru contracte de credit, în cazul în care debitorul nu își va executa obligațiile.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-243/23 din 13 iunie 2023, a fost intentată procedura de insolvabilitate față de SRL „LEOVIT GRUP".

În același timp, reclamanta susține că, la 13 iunie 2023, datoria totală a debitorului față de bancă constituia suma de 1 753 481,51 lei, inclusiv:

– aferent contractului nr. CC202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021 – 165 885,17 lei, compusă din 160 760 lei credit, 4 232,85 lei dobânzi, 892,32 lei comision de administrare;

– aferent contractului nr. CC202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021 – 651 867,25 lei, compusă din 630 810 lei credit și 21 057,25 lei dobânzi;

– aferent contractului nr. CC202202S832/317/1 din 24 februarie 2022 – 341 973,85 lei, compusă din 333 333,32 lei credit și 8 640,54 lei dobânzi;

– aferent contractului nr. CC202205S832/5294/1 din 25 mai 2022 – 593 755,23 lei, compusă din 568 333,33 lei credit și 25 421,90 lei dobânzi.

Reclamanta relatează că, prin cererea depusă la 27 iulie 2022, a solicitat Judecătoriei Chișinău, sediul Central, validarea creanțelor sale față de patrimoniul debitorului SRL „LEOVIT GRUP" aferente contractelor de credit menționate, în sumă totală de 1 753 481,51 lei, reprezentând datoria existentă la 13 iunie 2023, data intentării procedurii de insolvabilitate, or această sumă a fost admisă de administratorul insolvabilității în tabelul creanțelor, tabel prezentat instanței spre validare.

Mai afirmă că, în scopul soluționării amiabile a litigiului, a expediat reclamații în adresa pârâtului, solicitând achitarea datoriilor aferente creditelor acordate conform contractelor menționate.

Reclamanta solicită încasarea de la pârâtul Chichioi Igor a datoriilor aferente contractului de credit nr. CC202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021 – 165 885, 17 lei, contractului de credit nr. CC202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021 – 651 867, 25 lei, contractului de credit nr. CC202202S832/317/1 din 24 februarie 2022 – 341 973, 86 lei, contractului de credit nr. CC202205S832/5294/1 din 25 mai 2022 – 593 755, 23 lei, precum și compensarea cheltuielilor judiciare, inclusiv taxa de stat în sumă de 50 000 lei, precum și alte cheltuieli judiciare ce vor fi suportate pe parcursul examinării cauzei.

Prin încheierile din 02 noiembrie 2023, instanța a acceptat acțiunea spre examinare și a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești.

Ulterior, la 16 noiembrie 2023, în adresa secretariatului instanței a fost înregistrată cererea depusă de către BC „MAIB” SA privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Chichioi Igor, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 noiembrie 2023, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de reclamanta BC „MAIB” SA a fost admisă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2024, a fost casată încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, problema soluționată prin încheierea casată fiind transmisă spre rejudecare, atenționându-se asupra existenței contractului de cesiune încheiat între BC „MAIB” SA și SRL „VICAN-AGRO”.

Reprezentantul pârâtului Igor Chichioi, avocatul Igor Verejeanu a depus referință împotriva acțiunii înaintate de BC „MAIB” SA și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, considerând-o neîntemeiată.

În motivare a indicat faptul că, Igor Chichioi a încheiat cu reclamanta contractele de fidejusiune nr. CF202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021, nr. CF202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021, nr. CF202202S832/317/1 din 24 februarie 2022, nr. CF202205S832/5294/1 din 25 mai 2022, întru garantarea restituirii creditelor SRL „LEOVIT GRUP”.

Totodată, menționează că a aflat recent despre faptul că, la 19 mai 2023, reclamanta a încheiat cu SRL „VICAN-AGRO” un contract de cesiune a creanței, fapt care potrivit pârâtului, ar fi fost ascuns de instanța de fond și de fidejusor, iar fidejusorul nu a fost notificat despre cesiune, contrar pct. 4.4 din contractele de fidejusiune.

Pârâtul invocă faptul că, potrivit pct. 1.1 al contractului de cesiune din 19 mai 2023, în temeiul art. 738 și art. 823 – 839 din Codul civil, au fost cesionate către SRL „VICAN-AGRO” toate creanțele pe care reclamanta le deținea față de SRL „LEOVIT GRUP” aferente contractelor de credit indicate în cesiune, creanța constituind la data de 14 mai 2023 suma de 1 750 261, 69 lei.

De asemenea, pârâtul menționează că în contractul de cesiune sunt indicate drepturile de creditor ce rezultă din contractele de fidejusiune încheiate cu pârâtul, precum și dreptul de gaj asupra tehnicii agricole (contract de gaj nr. CG202205S832/5294/1 din 25 mai 2022), gaj înregistrat în Registrul Garanțiilor Reale Mobiliare la 05 mai 2022 cu nr. CIG2016111819, iar potrivit pct. 1.3 al contractului de cesiune, la cesionar trec și toate drepturile cedentului existente la data semnării contractului.

A mai indicat faptul că, din actele dobândite, SRL „VICAN-AGRO” a achitat conform cesiunii sumele de 15 000 lei la 31 mai 2023, 20 000 lei la 03 iulie 2023 și 25 000 lei la 21 august 2023, iar în rest nu cunoaște dacă au fost efectuate și alte plăți.

Totodată, pârâtul susține că, creanțele reclamantului sunt asigurate cu gaj, inclusiv cu două tractoare de model „Belarus – TAK 091” și „Belarus – TAW332”.

Solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată din 18 noiembrie 2024, instanța a antrenat SRL „VICAN-AGRO” în calitate de intervenient accesoriu, reținând necesitatea participării sale în contextul deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2024.

Reprezentantul reclamantei BC „MAIB” SA - Alexei Doagă, în ședința de judecată a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat încasarea de la pârâtul Chichioi Igor a datoriei în sumă totală de 1 753 481,51 lei, aferentă celor patru contracte de credit încheiate de SRL „VICAN-AGRO” cu banca, împreună cu dobânzile/comisioanele prevăzute contractual.

În esență, reclamanta a arătat că SRL „VICAN-AGRO” nu și-a executat obligațiile de rambursare, iar sumele neachitate au devenit restante, motiv pentru care banca a recurs la valorificarea garanțiilor personale.

În acest sens, a menționat că pârâtul Chichioi Igor a semnat contractele de fidejusiune aferente fiecărui credit, asumându-și obligația de a răspunde față de bancă în aceeași măsură ca și SRL „LEOVIT GRUP”, astfel încât răspunderea solicitată în prezenta cauză decurge direct din calitatea lui de fidejusor.

Reprezentantul reclamantei a confirmat că, față SRL „LEOVIT GRUP” a fost intentat proces de insolvabilitate și banca a depus cerere de validare a creanței, creanța fiind admisă și inclusă în tabel, însă a susținut că aceasta nu exclude urmărirea fidejusorului, deoarece în raport cu pârâtul temeiul juridic al cererii este contractul de fidejusiune, nu contractul de credit.

Cu privire la cesiunea creanței către SRL „VICAN-AGRO”, a explicat că există contract de cesiune, însă a susținut că acesta nu a produs efectul transmiterii efective a creanței, deoarece potrivit clauzelor contractuale, substituirea cesionarului în drepturile creditorului era condiționată de achitarea integrală a prețului cesiunii, condiție care nu a fost realizată.

În consecință, banca a arătat că își păstrează calitatea de creditor și dreptul de a pretinde executarea obligației de către fidejusor.

Totodată, reclamanta a menționat că, obligația fidejusorului este solidară cu obligația SRL „LEOVIT GRUP”, dar a precizat că nu solicită încasare solidară împreună cu SRL „LEOVIT GRUP” în prezenta cauză, întrucât recuperarea față de debitor se realizează în procedura de insolvabilitate în temeiul contractelor de credit, în acest proces temeiul fiind contractele de fidejusiune, iar în caz de plată de către fidejusor, acesta ar putea valorifica ulterior dreptul de regres.

Reprezentantul pârâtului Chichioi Igor - avocatul Igor Verejeanu în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În esență, a susținut că reclamanta nu mai poate pretinde plata datoriei de la fidejusor, în condițiile în care creanțele rezultate din contractele de credit au făcut obiectul unui contract de cesiune încheiat între bancă și SRL „VICAN-AGRO”, împrejurare care, în opinia sa, afectează raportul obligațional și drepturile fidejusorului.

A opinat că, cesiunea produce efecte asupra obligației garantului, întrucât BC „MAIB” SA și-ar fi transmis drepturile, iar în asemenea situație banca nu mai poate urmări fidejusorul pentru aceeași creanță.

Totodată, pârâtul a susținut că, SRL „VICAN-AGRO” ar fi achitat o parte din sumele aferente creanței cesionate, fapt ce ar urma să diminueze cuantumul datoriei pretinse prin acțiune.

De asemenea, a arătat că potrivit clauzelor contractuale, în cazul unor tranzacții sau modificări privind creanțele și garanțiile, părțile trebuie informate, iar cesiunea trebuia comunicată și fidejusorului.

În ședință, reprezentantul pârâtului a afirmat că, drepturile rezultate din creanță și garanțiile aferente ar fi fost transmise către SRL „VICAN-AGRO”, susținând că transmiterea ar opera de la data semnării contractului de cesiune.

Totodată, a relevat că negocierea creditelor ar fi fost realizată de alte persoane, iar Igor Chichioi ar fi semnat actele la solicitarea administratorului.

În aceste condiții, pârâtul a arătat că cesiunea a schimbat raportul juridic, astfel încât banca nu ar mai putea pretinde de la fidejusor suma solicitată, or cel puțin nu în cuantumul

pretins, iar în lipsa clarificării efectelor cesiunii și a participării SRL „VICAN-AGRO” în proces, acțiunea reclamantei urmează a fi respinsă.

De asemenea, a susținut că dacă reclamanta ar fi fost îndreptățită să solicite încasarea datoriei în mod solidar de la fidejusor, atunci urma să formuleze pretențiile într-o manieră care să evite încasarea repetată a aceleiași creanțe, în condițiile în care banca figurează deja ca și creditor în procedura de insolvabilitate față de SRL „LEOVIT GRUP”, creanța fiind validată și inclusă în tabelul de creanțe, considerând că intentarea unei acțiuni separate împotriva fidejusorului, pentru aceeași datorie, poate duce la două executări paralele și la încasarea de două ori a aceleiași creanțe.

Totodată, pârâtul a menționat că, chiar dacă potrivit art. din 796 Codul civil creditorul poate pretinde executarea integrală de la oricare dintre debitorii solidari, acest drept nu poate fi exercitat într-o manieră care să prejudicieze fidejusorul prin suprapunerea mecanismelor de realizare a aceleiași creanțe în procedura de insolvabilitate și prezenta acțiune, fără clarificarea titularului actual al creanței în contextul cesiunii și a modului în care eventualele plăți vor conduce la stingerea obligației, pentru a evita plata repetată a aceleiași sume.

Reprezentantul intervenientului accesoriu SRL „LEOVIT GRUP”, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanțele motivele imposibilității de a se prezenta și nici nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, motive pentru care s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Reprezentantul intervenientului accesoriu SRL „VICAN-AGRO”, reprezentat de lichidatorul Verdeș Alexandru în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea din 22 august 2025 a solicitat examinare cauzei în lipsa sa, având în vedere imposibilitatea obiectivă de a se prezenta.

Totodată a informat instanța despre situația juridică a societății și despre legătura sa cu cauza civilă în care reclamanta BC „MAIB” SA solicită încasarea datoriei de la pârâtul Chichioi Igor, în temeiul contractelor de fidejusiune.

A menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central nr. 2i-102/2024 din 15 aprilie 2025, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de debitorul SRL „VICAN-AGRO”.

În ceea ce privește raporturile financiare dintre BC „MAIB” SA și SRL „VICAN-AGRO”, lichidatorul a expus că, potrivit verificărilor efectuate în actele deținute, se confirmă existența unor achitări efectuate de SRL „VICAN-AGRO” în favoarea băncii, în legătură cu contractul de cesiune a creanței din 19 mai 2023, după cum urmează: 15 000 lei achitați la 31 mai 2023, 20 000 lei achitați la 03 iulie 2023 și 25 000 lei achitați la 21 august 2023.

Totodată, lichidatorul a menționat că, alte plăți cu destinația „achitare conform contractului de cesiune a creanței din 19 mai 2023” nu au fost identificate în actele examinate.

Referitor la argumentele pârâtului privind existența bunurilor gajate, în special două tractoare, lichidatorul a indicat că nu se poate expune asupra acestui aspect, întrucât în contextul procedurii simplificate de faliment, debitorul nu deține bunuri sau bunurile sunt insuficiente, iar la momentul intentării procedurii de insolvabilitate față de SRL „VICAN-AGRO”, bunurile mobile invocate tractoarele „Belarus – TAK 091” și „Belarus – TAW332” nu au fost identificate.

A mai subliniat că, deși în procedura insolvabilității au fost depuse cereri de validare de către mai mulți creditori, BC „MAIB” SA nu figurează printre creditorii care au depus cerere de validare a creanței împotriva SRL „VICAN-AGRO”, ceea ce în viziunea lichidatorului confirmă că, SRL „VICAN-AGRO” nu este debitor al băncii în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate în raport cu prevederile legale, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care necesită a fi respinsă, din următoarele motive.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Din actele depuse și cele constatate în ședința de judecată rezultă că, BC „MAIB” SA a invocat existența a patru contracte de credit încheiate cu SRL „LEOVIT GRUP”, în baza cărora ultimei i-au fost acordate anumite sume, cu stabilirea unor termene de rambursare pentru fiecare raport contractual.

Astfel, potrivit contractului de credit nr. CC202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021, SRL „LEOVIT GRUP” a beneficiat de un credit în sumă de 405 600 lei, termenul final de rambursare fiind stabilit pentru data de 07 aprilie 2024 (f. d. 12 – 21).

Conform contractului de credit nr. CC202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021, SRL „LEOVIT GRUP” a primit un credit în sumă de 1 121 440 lei, cu termen final de rambursare la data de 12 decembrie 2023 (f. d. 25 – 33).

Prin contractul de credit nr. CC202202S832/317/1 din 24 februarie 2022, debitorului i-a fost acordat un credit în sumă de 500 000 lei, cu termen final de rambursare stabilit pentru data de 23 august 2023 (f. d. 37 – 45).

De asemenea, prin contractul de credit nr. CC202205S832/5294/1 din 25 mai 2022, SRL „Leovit Grup” a beneficiat de un credit în sumă de 620 000 lei, cu termen final de rambursare stabilit pentru data de 24 mai 2025, obligațiile fiind garantate inclusiv prin constituirea unui gaj asupra tehnicii agricole, tractoarele „Belarus – TAK 091” și „Belarus – TAW332” (f. d. 49 – 57).

Totodată, instanța constată că, pentru executarea obligațiilor asumate de SRL „LEOVIT GRUP” prin contractele de credit menționate, pârâtul Chichioi Igor a semnat în favoarea băncii contractele de fidejusiune prin care și-a asumat obligația de a răspunde față de bancă pentru executarea integrală a obligațiilor SRL „Leovit Grup”, în caz de neexecutare de către debitor, și anume: nr. CF202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021 (f. d. 22 – 24), nr. CF202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021 (f. d. 34 – 43), nr. CF202202S832/317/1 din 24 februarie 2022 (f. d. 46 – 48), nr. CF202205S832/5294/1 din 25 mai 2022 (f. d. 58 – 60).

Din actele dosarului mai rezultă că, deoarece obligațiile din contractele de credit nu au fost executate, banca a trimis pârâtului reclamații prin care a cerut achitarea benevolă a datoriei.

La dosar sunt anexate copiile acestor reclamații și dovezile că au fost expediate, ceea ce arată că banca a încercat mai întâi soluționarea amiabilă a litigiului și a atenționat pârâtului despre necesitatea stingerii datoriei (f.d. 61–70).

Conform calculului datoriei SRL „LEOVIT GRUP”, la 13 iunie 2023 suma totală restantă față de bancă era de 1 753 481,51 lei (f. d. 71).

Din aceleași înscrisuri reiese că banca a informat partea vizată că, dacă datoria nu va fi achitată benevol, va aplica măsurile prevăzute de lege și de contract, inclusiv valorificarea garanțiilor și acționarea în judecată pentru încasarea datoriei.

Din hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-243/23 din 13 iunie 2023, rezultă că față de SRL „LEOVIT GRUP” a fost intentat proces de insolvabilitate, iar în calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat administratorul autorizat Purcel Viorel (f.d. 11).

Conform tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „LEOVIT GRUP” în proces de insolvabilitate, BC „MAIB” SA a fost validată față de debitor cu creanța garantată prin gaj în baza contractului de gaj din 25 mai 2022 în sumă de 593 755,23 lei, bunurile gajate fiind Tractor Belarus – TAK 091 și tractor Belarus – TAW 332 (f. D. 135).

În același tabel este indicată și o altă creanță admisă și validată în sumă de 1 125 795,64 lei, la rangul V drept creanță chirografară (f. d. 135 verso).

Totodată, prin încheierea instanței de insolvabilitate din 18 martie 2024, BC „MAIB” SA a fost validată cu suma de 33 930,64 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V (f. d. 72–73).

Prin urmare, instanța reține că sumele evidențiate în tabelul definitiv reprezintă creanțe admise și validate, însumând în total 1 753 481,51 de lei, pe care reclamanta o pretinde spre încasare de la pârâtul Igor Chichioi prin prezenta acțiune.

Din contractul de cesiune a creanței din 19 mai 2023, instanța reține că, între BC „MAIB” SA, în calitate de cedent, și SRL „VICAN-AGRO”, în calitate de cesionar, a fost încheiat un contract cu titlu oneros, prin care cedentul a transmis cesionarului drepturile sale de creditor față de SRL „LEOVIT GRUP”, rezultate din contractele de credit indicate expres în act, creanța totală fiind determinată la data de 14 mai 2023 în sumă de 1 750 261,69 lei (f. d. 121).

Totodată, odată cu creanțele cedate au fost transmise și drepturile accesorii, inclusiv cele izvorâte din contractele de fidejusiune și din contractul de gaj asupra tehnicii agricole. Contractul prevede achitarea prețului creanțelor în sumă de 1 737 274 lei, iar substituirea deplină în drepturi urmând a fi operată după achitarea integrală a prețului creanțelor (f. d. 121 – 124).

Potrivit ordinelor de plată nr. 392 din 31 mai 2023, nr. 409 din 03 iulie 2023 și 474 din 21 august 2023, se deduc achitări efectuate de către SRL „VICAN-AGRO” către BC „MAIB” SA în temeiul contractului de cesiune a crenatelor din 19 mai 2023 (f. d. 125 – 127).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central nr. 2i-102/24 din 15 aprilie 2025, a fost constatată insolvabilitatea și intentată procedura simplificată a falimentului față de SRL „VICAN-AGRO”, fiind desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Alexandru Verdeș (f. d. 167).

Potrivit art. 1763 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.

Conform art. 1767 din Codul civil, părțile pot conveni asupra constituirii unor garanții reale și personale, inclusiv fidejusiune, pentru rambursarea creditului.

Din economia prevederilor art. 1636 – 1640 din Codul civil, fidejusiunea garantează obligația debitorului, iar, în lipsa unei stipulații contrare, obligația debitorului și a fidejusorului este solidară (art. 1640), astfel încât creditorul poate cere executarea, în limitele garanției, de la fidejusor.

În același timp, caracterul accesoriu impune ca obligația fidejusorului să fie determinată după obligația principală (art. 1637).

Art. 1638 alin. (1) din Codul civil, recunoaște fidejusorului dreptul de a opune creditorului excepțiile debitorului.

De asemenea, art. 1645 din Codul civil, prevede reducerea drepturilor creditorului față de fidejusor în măsura în care comportamentul creditorului împiedică fidejusorul să se subroge în drepturile creditorului ori să exercite regresul, iar această reducere operează pentru a evita prejudicierea fidejusorului.

Art. 796 din Codul civil, definește obligațiile solidare, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legaţi solidar.

Conform art. 823 alin. (1) din Codul civil, din momentul încheierii contractului de cesiune cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contract nu rezultă un moment ulterior.

Totodată, potrivit art. 827 din Codul civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii.

O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Din analiza prevederilor legale expuse instanța reține că, reclamanta BC „MAIB” SA își întemeiază pretențiile pe contractele de fidejusiune încheiate cu pârâtul Chichioi Igor, solicitând executarea obligației garantate în cuantum total de 1 753 481,51 lei, obligație ce derivă din contractele de credit încheiate între bancă și SRL „LEOVIT GRUP”.

Reclamanta indică această sumă drept datorie totală existentă la 13 iunie 2023, dată ce coincide cu intentarea procedurii de insolvabilitate față de SRL „LEOVIT GRUP”.

Totodată, din înscrisurile administrate rezultă că, la 19 mai 2023, între reclamanta BC „MAIB” SA, în calitate de cedent, și SRL „VICAN-AGRO”, în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune a creanței, având ca obiect transmiterea tuturor drepturilor de creanță deținute de bancă față de SRL „LEOVIT GRUP”, rezultate din cele patru contracte de credit indicate expres în contract, precum și transmiterea drepturilor accesorii, inclusiv cele izvorâte din contractele de fidejusiune semnate de pârâtul Chichioi Igor și din contractul de gaj asupra tehnicii agricole (tractoarele „Belarus – TAK 091” și „Belarus – TAW 332”).

În cuprinsul contractului de cesiune este stabilit în mod expres că prețul creanțelor cesionate constituie 1 737 274 lei, iar clauzele contractuale prevăd că substituirea a cesionarului în drepturile creditorului urma să opereze după achitarea integrală a acestui preț.

Din actele dosarului rezultă că, SRL „VICAN-AGRO” a efectuat anumite plăți față de bancă (f. d. 125 – 127).

Reprezentantul reclamantei în ședința de judecată a declarat că, contractul de cesiune nu este rezolvit, susținând însă că substituirea cesionarului nu a operat din cauza neachitării integrale a prețului și că, în consecință, banca își păstrează calitatea de creditor și poate urmări fidejusorul.

Instanța constată că această susținere nu echivalează cu inexistența ori cu încetarea contractului de cesiune.

Dimpotrivă, din înscrisuri și din declarațiile reclamantei rezultă că raportul juridic de cesiune există, este valabil încheiat și nu a fost desființat, nefiind prezentată vreo notificare/declarație de rezoluțiune ori vreo hotărâre judecătorească prin care contractul să fi fost stins.

Prin urmare, situația juridică dedusă judecății nu este cea a unei cesiuni inexistente, or omisiunea prezentării dovezii de rezoluțiune a contractului impune concluzia că banca urmează să-și valorifice drepturile în temeiul raportului obligațional derivat din respectiva cesiune.

În această situație instanța reține că se creează o incertitudine cu privire la titularul actual al dreptului de creanță în raport cu fidejusorul: pe de o parte, reclamanta afirmă că își păstrează calitatea de creditor, iar pe de altă parte, există un contract valabil de transmitere a aceleiași creanțe, în temeiul căruia cesionarul a efectuat plăți și a dobândit un interes juridic propriu.

Or instanța nu poate desconsidera existența cesiunii și neexercitarea dreptului de rezoluțiune prevăzut în contract în detrimentul obligațiilor fidejusorului Igor Chichioi cedate prin respectivul contract de cesiune.

În același sens, pârâtul Chichioi Igor, prin apărările formulate, a invocat cesiunea ca împrejurare ce afectează raportul obligațional, arătând că banca nu poate pretinde plata în lipsa clarificării efectelor cesiunii și ridicând inclusiv riscul dublării valorificării aceleiași creanțe.

Totodată, lichidatorul SRL „VICAN-AGRO” a confirmat existența achitărilor parțiale menționate, fără a identifica alte plăți cu aceeași destinație, iar informațiile prezentate de acesta cu privire la situația societății confirmă că raportul juridic generat de cesiune a rămas neclarificat.

Prin urmare, poziția reclamantei potrivit căreia cesiunea „nu ar fi produs efecte” nu poate fi privită ca probă a titularului actual al creanței.

Potrivit art. 823 alin. (1) din Codul civil, cesiunea produce efecte de la momentul încheierii contractului, dacă din acesta nu rezultă un moment ulterior; în speță, contractul stabilește un moment ulterior al substituirii „achitarea integrală”, însă, concomitent, prevede „dreptul de rezoluțiune în caz de neexecutare”, drept care nu a fost exercitat.

Instanța reține că simpla neexecutare a obligației de plată nu conduce, prin ea însăși, la încetarea automată a contractului de cesiune, iar instanța nu poate suplini voința părții contractante și nu poate constata din oficiu încetarea unui contract valabil încheiat.

În aceste condiții, reclamantei îi revenea sarcina, în temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, să demonstreze prin probe pertinente că este titularul actual al creanței pretinse față de Igor Chichioi, fie prin dovada rezoluțiunii/încetării cesiunii, fie prin alte acte juridice care clarifică fără echivoc situația.

Această situație are relevanță directă asupra raportului de fidejusiune, întrucât potrivit caracterului accesoriu al fidejusiunii, obligația fidejusorului este determinată de existența și de titularul obligației principale.

În plus, pârâtul este îndreptățit, potrivit art. 1638 alin. (1) din Codul civil, să opună creditorului excepțiile ce derivă din situația obligației principale, inclusiv pe cele privind transmisiunea creanței și incertitudinea raportului obligațional.

De asemenea, în temeiul art. 1645 din Codul civil, drepturile creditorului față de fidejusor se reduc în măsura în care comportamentul creditorului împiedică subrogarea/regresul, iar în speță, menținerea unei cesiuni nerezolvite și neclarificate creează un risc real ca fidejusorul, în cazul executării, să fie lipsit de posibilitatea efectivă de regres.

Or această concluzie corespunde celor reținute de Curtea de Apel Centru la 23 aprilie 2024, care a indicat necesitatea verificării efectelor cesiunii asupra dreptului de creanță invocat în prezenta cauză.

În plus, instanța reține că BC „MAIB” SA figurează cu creanțe admise și validate în tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „LEOVIT GRUP”.

Potrivit prevederilor relevante ale art. 143 din Legea insolvabilității, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate.

Astfel, validarea creanțelor BC „MAIB” SA față de patrimoniul debitorului SRL „LEOVIT GRUP” și depunerea unei acțiuni noi față de fidejusorul Igor Chichioi, care a fost degrevat de obligația de plată prin efectul contractului de cesiune a creanțelor încheiat între BC „MAIB” SA și SRL „VICAN-AGRO”, și în raport cu care nu s-a demonstrat la data examinării prezentei cauze operarea rezoluțiunii, reprezintă în opinia instanței dublarea unei eventuale încasări ca urmare atât a existenței unor hotărâri în privința drepturilor derivate din contractele de credit consecință a validării creanțelor în procedura insolvabilității, cât și admiterea pretinderii de către bancă a unui drept cu desconsiderarea efectelor contractului de cesiune a creanței.

Or solidaritatea fidejusorului Igor Chichioi de a răspunde personal de rând cu debitorul SRL „VICAN-AGRO” în baza contractelor de credit, a fost înlăturată în temeiul cesiunii de creanță existență în baza unui contract care nu a fost reziliat.

Conform art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Dat fiind faptul că, cererea de cererea de chemare în judecată depusă de către reclamanta BC „MAIB” SA este respinsă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge și capătul de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat și 3 026,2 lei pentru punerea în executare a încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei BC „MAIB” SA privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii, instanța reține că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2024, a fost casată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 noiembrie 2023, prin care s-a admis anterior cererea de asigurare a acțiunii, cauza fiind remisă spre rejudecare sub acest aspect.

Potrivit art. 258 din Codul de procedură civilă, concomitent cu pronunţarea unei hotărâri privind adjudecarea unor sume de bani, a unor bunuri sau a contravalorii lor, instanţa, la cererea părţii interesate, depusă cel târziu în timpul pledoariilor, este în drept să dispună în dispozitivul hotărârii aplicarea măsurilor de asigurare, potrivit prevederilor capitolului XIII.

În prezenta cauză, instanța a constatat că acțiunea reclamantei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, nefiind stabilită în sarcina pârâtului nicio obligație de plată.

În lipsa unei hotărâri de adjudecare a unor sume, nu există temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii.

În conformitate cu art. art. 94, 236, 238-241, 362 alin. (1) și art. 258 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de către BC „MAIB” SA împotriva lui Igor Chichioi, intervenienți accesorii SRL „LEOVIT GRUP” în proces de insolvabilitate și SRL „VICAN-AGRO” în proces de insolvabilitate cu privire la încasarea sumei de 1 753 481,51 lei aferentă contractelor de credit nr. CC202104S832/178/1 din 08 aprilie 2021, nr. CC202112S832/2107/1 din 13 decembrie 2021, nr. CC202202S832/317/1 din 24 februarie 2022 și nr. CC202205S832/5294/1 din 25 mai 2022 încheiate cu SRL „LEOVIT GRUP”, cu compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat și 3 026,2 lei pentru punerea în executare a încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare, se respinge ca neîntemeiată.

Se respinge solicitarea BC „MAIB” SA cu privire la asigurarea executării hotărârii în ordinea art. 258 din Codul de procedură civilă.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**